

Rouvoet

zijn. Maar als u mij vraagt of de regering van mening is dat wij alle zwerfjongeren moeten opnemen in de gesloten jeugdzorg, ook als zij niet in aanmerking komen voor het specifieke, zware behandelaanbod dat daar geboden wordt, is mijn antwoord ontkennend.

De **voorzitter**: Nee, mevrouw Agema. De minister heeft uitgebreid op uw motie geantwoord. De minister vervolgt nu zijn betoog.

Minister **Rouvoet**: Voorzitter. In de tweede motie, ingediend door mevrouw Uitslag en mevrouw Timmer, wordt de regering gevraagd om in samenspraak met de VNG en betrokken organisaties voor het einde van het jaar een eenduidige definitie voor zwerfjongeren te ontwikkelen en te hanteren. Daarbij mag de leeftijdsgrens niet tot problemen en afschuifgedrag leiden bij verantwoordelijke instanties.

Ik beschouw deze motie als een ondersteuning van het beleid. Wij hebben in het overleg besproken dat zowel provincies als gemeenten ervan doordrongen moeten zijn dat een goede aansluiting noodzakelijk is. Wij hebben ook geconstateerd dat de leeftijdsgrenzen uiteen kunnen lopen waardoor je in ieder geval het risico loopt dat een behandeling niet op tijd wordt ingezet of dat een indicatie niet meer kan worden gerealiseerd.

Ik heb tijdens het algemeen overleg al gezegd dat ik inmiddels met de provincies in gesprek ben over die problematiek van de leeftijdsgrens, de voortzetting van de behandeling en de zorg voor een goede aansluiting tussen provincie en de gemeente, ook na het bereiken van de leeftijd van 18 jaar, opdat er een warme overdracht plaatsvindt. Ik zal dit gesprek voortzetten. Samen met staatssecretaris Bussemaker heb ik een casus-onderzoek toegezegd waarin wordt nagegaan hoe vaak dit voorkomt en wat de redenen zijn om geen behandeling in gang te zetten. Daaraan wordt nu gewerkt.

De staatssecretaris heeft tijdens de eerste termijn van het algemeen overleg toegezegd dat zij met de VNG het gesprek zou aangaan over de definitie. Dit gesprek is inmiddels gaande. In die zin beschouw ik deze motie als een aansporing om dit gesprek voort te zetten met alle energie die wij hebben en op korte termijn tot een afronding te brengen. De indienst, mevrouw Uitslag, onderkent dat hier ook een verantwoordelijkheid voor de gemeenten ligt. Daarom is het gesprek met de VNG van groot belang. Zoals gezegd, zijn wij daarmee volop bezig en over de inzet mag geen twijfel bestaan. Wij moeten tot een eenduidige definitie komen, juist om die problematiek van de aansluiting op te lossen. Ik laat het oordeel over deze motie dus aan de Kamer met de aantekening dat wij haar beschouwen als een ondersteuning van het beleid.

Rest mij de motie van mevrouw Leijten waarin de regering wordt verzocht om bij de ontwikkeling van nieuwe plannen de gemeente de leiding te geven bij het bepalen van de behandeling van zwerfende jongeren. Deze motie is voor mij wat problematisch, omdat zij open is geformuleerd. Ik weet niet precies op welke nieuwe plannen wordt gedoeld. De motie is heel algemeen en ik zal er dan ook in het algemeen op reageren.

Voor het bepalen van de behandeling van jongeren in het algemeen, of dit nu zwerfjongeren zijn of niet, is op grond van de vigerende wetgeving, de Wet op de jeugdzorg, het Bureau Jeugdzorg aangewezen. Dit

bureau bepaalt wat er geïndiceerd is aan zorg. Ik wil dat graag zo houden. Het is bekend dat wij volgend jaar nog eens goed zullen kijken hoe die wet in de praktijk functioneert, maar gegeven de wettelijke taak van het Bureau Jeugdzorg om een indicatie af te geven bij de behandeling van jongeren, dus ook zwerfjongeren, die zorg nodig hebben, moet ik het aannemen van deze motie ontraden. Zo verschuift die taak voor zwerfjongeren naar de gemeenten en daarvan kan binnen het huidige wettelijke stelsel geen sprake zijn.

Mevrouw **Leijten** (SP): Ik begrijp niet dat de minister het aannemen van deze motie ontraadt, want hij heeft zelf gezegd dat hij van mening is dat de gemeenten doorzettingsmacht moeten krijgen. Het cruciale punt is dat een gemeente die zegt: wij hebben hier een meisje dat of jongen die klaar is met Bureau Jeugdzorg maar waarvoor wij maatschappelijke opvang kunnen regelen, een indicatie voor intern verblijf nodig heeft om dat te kunnen bekostigen. Bureau Jeugdzorg moet dan afgaan op de gemeente. Dat willen wij regelen. Wij hebben dit in het debat niet kunnen bereiken en daarom heb ik deze motie ingediend. Ik ontken de rol van het Bureau Jeugdzorg niet, maar in dit specifieke geval dat een jongere blijkbaar niet goed is behandeld door het Bureau Jeugdzorg – hij leidt immers een zwerfend bestaan – moet een gemeente doorzettingsmacht hebben.

Minister **Rouvoet**: Bedoelt mevrouw Leijten met haar motie te zeggen dat zij het eens is met de regering dat als instanties er zelf niet uitkomen, de gemeente in laatste instantie een doorzettingsmacht moet hebben omdat zij daar niet in kan berusten? Uiteindelijk moet er een beslissing worden genomen conform de brief die ik medio november 2007 aan de Kamer heb gestuurd en waarin ik schrijf dat in laatste instantie de gemeente – lees: in de praktijk de wethouder jeugd – een doorzettingsmacht moet hebben omdat een bepaalde instantie een oplossing moet vinden. Daarin is voorzien en daarvoor komt een wettelijke regeling.

De motie van mevrouw Leijten wekt echter de indruk verder te gaan, namelijk dat gemeenten de leiding moeten krijgen bij het bepalen van de behandeling van zwerfende jongeren. In die zin gaat de motie te ver en is ze te open, omdat dit op zijn minst de indruk wekt dat dit in de richting gaat van indicatiestelling die bij Bureau Jeugdzorg hoort. Als de motie alleen betekent dat mevrouw Leijten het eens is met de regierol van de gemeenten, is ze op zijn minst overbodig.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Wij zullen aanstaande dinsdag over de ingediende moties stemmen.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 29 mei 2008 over **het Masterplan buitenland**.

De **voorzitter**: Ik heet de minister van VWS welkom. Wij waren al zover dat wij aan het VAO Masterplan buitenland konden beginnen. Wij hebben even gewacht op zijn komst. Ik zou de leden willen vragen, zich te beperken tot

Voorzitter

interrupties over eigen ingediende moties, als de minister zijn reactie geeft.

De heer **Van Gerven** (SP): Voorzitter. De invoering van de Zorgverzekeringswet in 2006 ging gepaard met vele bijwerkingen, ook voor mensen die in het buitenland hebben gewerkt. Voor circa 1850 dubbelgepensioneerden is het een hard gelag. Berekeningen tonen aan dat zij er per jaar duizenden euro's op achteruit kunnen gaan. Het hakt erin, wanneer men € 3400 moet inleveren op een inkomen van € 24.000. De SP-fractie heeft voor een overgangsregeling voor deze groep gepleit. De minister wijst die ten onrechte af.

Niet wordt betwist dat deze groep hetzelfde gaat betalen als anderen met een vergelijkbaar inkomen zonder dubbel pensioen. Je zou dus kunnen zeggen: gelijke monniken, gelijke kappen. Toch zijn wij voor een overgangsregeling. De mensen die bijvoorbeeld in België hebben gewerkt, krijgen een lagere AOW-uitkering omdat men in België tijdens de werkzame periode meer belasting betaalt, zodat na pensionering minder zorgpremies hoeft te worden betaald. Zij hebben nu een lagere AOW en betalen meer premie. Daardoor worden zij buiten hun schuld dubbel gepakt. Ook is, zoals gezegd, het inkomensverlies erg fors. Vandaar de volgende motie van de SP-fractie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat een beperkte groep van circa 1850 dubbel gepensioneerden door de invoering van de Zorgverzekeringswet relatief zwaar is getroffen en er tot duizenden euro's per jaar op achteruit is gegaan;

overwegende dat het met name mensen treft met een bescheiden inkomen die niet meer in staat zijn, wijziging te brengen in hun toekomstige inkomenspositie;

overwegende dat de oorzaak gelegen is in niet goed op elkaar afgestemde ziektekostenstelsels in de verschillende landen;

constaterende dat de door de Nederlandse politiek ingestelde commissie Grensarbeid een overgangsregeling aanbeveelt;

verzoekt de regering, voor deze groep een overgangsregeling te realiseren,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Gerven. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 33 (30918).

Mevrouw **Schippers** (VVD): De situatie die u schetst is niet uniek; die geldt voor heel veel groepen. Wij hebben bij de invoering van de Zorgverzekeringswet namelijk in

binnen- en buitenland groepen gehad die er ernstig op vooruit- of achteruitgegaan zijn. Kunt u mij uitleggen waarom u voor deze groep een overgangsregeling wilt treffen, terwijl u dat voor gelijksoortige andere groepen niet doet?

De heer **Van Gerven** (SP): Dat heeft te maken met de mate waarin het inkomen achteruitgaat. Die is bij deze groep heel erg groot. Door de Commissie grensarbeiders is een voorstel gedaan voor een gedeeltelijke compensatie in een overgangsregeling. Dat vinden wij een goed voorstel.

De **voorzitter**: Dank u wel. Was dat uw enige motie? Het is overigens niet de bedoeling dat het AO overgedaan wordt. Ik dacht dat de vraag van mevrouw Schippers helder was en ook de motie is helder. Ik denk dat de minister nu gaat antwoorden. Nee mijnheer De Vries, dit zijn de spelregels.

De heer **Jan de Vries** (CDA): Als ik geen vraag mag stellen, vraag ik het woord, wat nog meer tijd kost. Ik stel u dus voor dat wij één vraag mogen stellen over de ingediende motie, die wij nog niet kenden in het algemeen overleg.

De **voorzitter**: Eén vraag, maar dan wel een andere dan de vraag van mevrouw Schippers.

De heer **Van der Veen** (PvdA): De motie is sympathiek. Iets parafraserend op de vraag van mevrouw Schippers: kunt u aangeven wat het klemmende onderscheid is tussen deze groep en andere groepen die ook last ondervinden van de financiële overgangssituatie?

De heer **Jan de Vries** (CDA): Ook de CDA-fractie gaat de problematiek van de grensarbeiders aan het hart. Er ligt echter een advies van de Commissie grensarbeiders, waarover het kabinet nog een standpunt moet innemen. Is het dan niet veel beter om te wachten op dat integrale standpunt, dat zich niet alleen richt op deze specifieke problematiek? Daarna kan de Kamer daarover weer een debat hebben.

De heer **Van Gerven** (SP): De minister heeft zich al negatief uitgelaten over de overgangsregeling. Het kabinet moet inderdaad nog met zijn standpunt komen over het advies van de Commissie grensarbeiders, maar het staat de Kamer altijd vrij om hierover een uitspraak te doen.

De woordvoerder van de PvdA-fractie zou ik erop willen wijzen dat deze groep gepensioneerden niet meer in staat is om inkomen te verwerven. Verder heeft deze groep een relatief laag inkomen. Een tegemoetkoming lijkt mij daarom alleszins redelijk.

Minister **Klink**: Voorzitter. De compensatieregeling die de heer Van Gerven graag werkelijkheid zou zien worden, is ook aangedragen in het rapport van de Commissie grensarbeiders. Met de heer De Vries wijs ik hem erop dat het kabinet zijn reactie op het rapport nog naar de Kamer moet sturen. In dat rapport zal het kabinet een definitief standpunt innemen, maar ik wil net als in het algemeen overleg niet onder stoelen of banken steken

Klink

dat ik niet overtuigd ben van de noodzaak van een overgangsregeling.

De betrokkenen hebben inderdaad een lagere AOW, maar daar staat een Belgisch pensioen tegenover. Dat men pensioengerechtigd was in België, was overigens juist de reden waarom men zo'n lage premie betaalde. Men was niet gehouden om zich in Nederland te verzekeren en kon daardoor in feite leunen op de Belgische bijdrage. Deze onevenwichtigheid verdwijnt nu.

In het algemeen overleg heb ik gezegd dat ik mij realiseer dat het met stevige inkomensgevolgen gepaard gaat. Het leidt echter wel tot een eerlijker situatie en dat is de reden dat ik aanneming van de motie ontraad. Ik kom hier, zoals gezegd, op terug in de kabinetsreactie op het rapport van de Commissie grensarbeiders. Mijn inzet daarbij kent u nu.

De heer **Van Gerven** (SP): Deze mensen hebben netjes hun premie betaald. Zij zijn dan ook buiten hun schuld geconfronteerd met de gevolgen van de Zorgverzekeringswet. Bent u het niet met mij eens dat het inkomensverlies wel heel erg groot is? Daarbij komt dat zij niet in staat zijn om dat inkomensverlies te compenseren.

Minister **Klink**: Dat is waar. Ik heb daarom tijdens het algemeen overleg gezegd dat het er hard inhakt. Door de introductie van de Zorgverzekeringswet hebben echter ook andere categorieën mensen te maken gekregen met forse inkomenseffecten. Voor deze mensen is geen overgangsregeling in het leven geroepen. Met het oog daarop heb ik zojuist aangegeven dat ik niet voornemens ben om een compensatieregeling te treffen. Mijn finale afweging zult u echter terugvinden in de kabinetsreactie op het rapport van de Commissie grensarbeiders.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Wij stemmen aanstaande dinsdag over de motie.

De vergadering wordt van 11.55 uur tot 12.15 uur geschorst.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 27 mei 2008 over **het generaal pardon**.

De heer **Kamp** (VVD): Voorzitter. Vorige week sprak de Kamer met de staatssecretaris van Justitie over de afwikkeling van het door de VVD-fractie verfoeide generaal pardon, waarbij een verblijfsvergunning is gegeven aan 27.500 afgewezen asielzoekers die ons land niet wensten te verlaten. Opnieuw weigerde de staatssecretaris, gesteund door de coalitiefracties, inzicht te geven in de totale maatschappelijke kosten van dit pardon, de bijstandsuitkeringen, de huisvesting, de gezondheidszorg, de oudedagsvoorzieningen en nog veel meer, en dat gedurende vele jaren. Nieuw was vorige week dat de staatssecretaris zonder blikken of blozen stelde dat de huisvesting van de generaalpardonners er

niet toe leidt dat anderen langer op een sociale huurwoning moeten wachten. Je moet het maar durven.

Laten wij eens kijken naar de gemeente Amsterdam, waar mensen gemiddeld 6,5 jaar op een sociale huurwoning moeten wachten. Daar hebben de generaalpardonners 1 april 2000 als inschrijvingsdatum gekregen. Zij krijgen dus onmiddellijk een huis. In Amsterdam werkt het zo dat ieder jaar van de sociale huurwoningen die vrijkomen, eerst een deel naar voorrangsgroepen gaat, naar mensen die uit de stadsvernieuwing komen, bepaalde beroepsgroepen, noodgevallen, mensen die uit de maatschappelijke opvang stromen en naar statushouders, de gewone asielzoekers die een verblijfsvergunning kregen. Daarna is een deel van de overblijvende vrijkomende woningen bestemd voor doorstromers, mensen die de ene sociale huurwoning achterlaten en een nieuwe krijgen.

Vervolgens zijn er dan nog 3500 woningen voor starters. Dat zijn 3500 woningen voor mensen die in Amsterdam gemiddeld 6,5 jaar hebben gewacht. Nu stelt Amsterdam 900 woningen beschikbaar voor generaalpardonners, 900 woningen die dus niet beschikbaar zijn voor mensen die op hun beurt hebben gewacht; mensen die niet, zoals de generaalpardonners, 1 april 2000 als inschrijfdatum hebben gekregen. Amsterdam is maar één voorbeeld. In iedere gemeente zonder leegstand van sociale woningen – en sociale woningen staan meestal niet leeg – en in iedere gemeente waar starters op een wachtlijst staan, gaat het zo. Als de een voorgaat, dan moet de ander wachten. Zo simpel is dat. De staatssecretaris wist het echter beter en wij vinden dat zij nu haar woorden dan ook waar moet maken. Als bewindspersoon kun je nu eenmaal niet zomaar wat zeggen. Daarom dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

verzoekt de regering, er zorg voor te dragen dat de huisvesting van de afgewezen asielzoekers die in het kader van het generaal pardon in het bezit zijn gesteld van een verblijfsvergunning, er niet toe leidt dat anderen langer moeten wachten op de toewijzing van een socialehuurwoning,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Kamp en Fritsma. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 40 (31018).

De heer **Fritsma** (PVV): Voorzitter. De PVV-fractie vindt het generaal pardon een regelrechte ramp. Dat is bekend. Ook de gevolgen van de pardonregeling zijn rampzalig. Tijdens het AO heb ik al aangegeven dat het onacceptabel is dat pardonners voorrang krijgen op de woningmarkt en dat andere mensen daardoor weer langer op een huis moeten wachten. De PVV-fractie heeft hierover vele meldingen van burgers ontvangen die ik